

INSCHRYVINGSPRYS

Voorop betaalbaar van vier tot vier maanden.

Voor de Stad fr. 1-50
Voor den buiten „ 1-75
Voor 't vreemde „ 2-25
Per maand voor de stad alleen „ 0-58

HET WERKVERBOND

Volksblad voor Handel en Nyverheid, Stielen en Ambachten.

VERSCHYNT EEN MAEL IN DE WEEK: DE ZATERDAG.

Brieven, Bekendmakingen en alle hoegenaemde Artikels ten langsten Donderdag noon, vragtury toe te zenden: in den Estaminet den PRÉ-AUX-CLERCS, by het Groot-Vleeschhuis, 24, te Gent. — Men kan zich Abonneren op bovengemeld adres en op alle Postbureelen.

BEKENDMAKINGEN

De bekendmakingen betalen 10 centim den drukregel. Gewoone voorwaarden voor de Notarissen, Ambtenaren, enz.

Prys van een nummer 10 Centimen.

YZERENWEGEN. — VERTREKUREN.

De Konvoijen met een * geteekent, zyn Expressreinen van eerste klas, degene met ** van eerste en tweede klas.

russel, langs Mechelen . . . 5-00 8-55**
Brussel, langs Denderleeuw . . 7-00 11-45 2-20 5-00 7-40
Mechelen, Antwerpen, 5-00 8-55** 11-45 2-20 5-00 7-40** Mechel.
Lier 5-00 8-00 2-20
Dendermonde 5-00 7-00 8-55** 11-45 2-20 5-00
Aelst 7-00 11-45 2-20 5-00 7-40

Lokeren 5-00 7-00 11-45 3-00
Nin., Geerardshb. Less., Aeth. 7-00 1-25 langs Doornik, 5-00 7-40
Brugge, Oostende 6-15 9-15 1-50 4-53* 6-35
Kortryk, Moskr., Doorn., Ryss. 6-00 9-20 7-25 4-40 7-10
Douai, Atrecht, Amiens, Parys. 6-00 9-20* 1-25* 4-40
Kales 6-00* 9-20 7-10*
Bergen, Quievrain 7-00 1-25 langs Doornik, 5-00
Manage, Charleroi, Namen . . 7-00 1-25 langs Doornik, 5-00
Leuven, Thienen, Luik, Verv. 5-00 8-55* 11-45 2-20 5-00 Thien. 7-40**

Landen 5-00 8-55* 11-45 2-20
Keulen, Aken 8-55* 11-45 Aken 7-40*
Gladb., Duss., Cref. Ruhrort . 8-55*

AUDENAERDE.

Van Gent naer Audenaerde . . 9-25 2-25 7-45

Van Audenaerde naer Gent . . 7-20 12-15 6-00

LAND VAN WAES.

Van Gent naer Antwerpen . . 6-15 9-00** 10-20 2-50** 4-20 7**
Van Antwerpen naer Gent . . 5-50 8-50** 10-50 2-50** 4-50 7**

De Heeren uitgevers van Weekbladeren, die in ruiling het Werkverbond ontvangen, zyn verzocht hun blad toe te zenden in de Graef van Vlaenderen, op het St. Pieters Plein, aen het adres van den opsteller van het Werkverbond.

STAETKUNDIG OVERZICHT.

GENT, 15 JUNY 1861.

VRANKRYK. — De leemte door de dood van den minister Cavour, op het staetkundige wereld tooneel veroorzaekt, deed, gelyk altyd, aen eenige politieke neuswyzyn, een oogenblik gelooven, dat de doortrapte fransche keizer, met zyne dobbelzinnige en langwylige handelwyze jegens het goevernement van Victor-Emmanuel zou afgebroken hebben, en dat eindelyk Itaeljen, als één en onverdeelbaar koningryk, door Vrankryk zou erkend en aenvaard worden.

De geruchten hier aengaende in het publiek verspreid lieten niets aen twyfel over. Getrouw aen al de overleveringen van het groote drama, sinds tien jaren, in het wereldsschouwburg opgevoerd, het is de *rigueur* dat hy, iedere plotselinge tussschenkomst, welke den loop van de representatie kan verhiinderen, de *regisseur* op de planken verschynt, om aen de gapers, de eene of de andere oorzaak, voor den neus te hangen, waerom en waervoor, de vertooning onderbrokken is. De prullen zyn gemaakt voor het fransch volksken: Een franschman zonder prullen heeft geene rede van bestaen. — Die waarheid is toch ééne, al komt zy van vader Kats niet. — Hoe zou de slimme keizerlyke staetkunde, by den dood van den itaeljaenschen minister dan niet, om de onberadenheid in de verschillede elementen, waarvan Itaeljen zich zoekt saem te stellen, vol te houden, dan niet, het gerucht laten verspreiden over de aenstaende erkenning van Victor-Emmanuel, als koning dier veroverde staten. Dit was een zeer natuerlyk spel van den toestand. Maer eens den eersten indruk voorby, dan wordt het gerucht eenigzins gewyzigd; «de *considéran*ts en de *conséquences*» vallen er by en al stillekens en ongevoelig ondergaet het eene volledige verandering die het al de vormen geeft van, gelyk men dat noemt, eenen *ballon d'essai*, om den openbaren geest te raedplegen. Op dien voet zyn wy te weten gekomen dat de

groote Napoleon III. geen afkeer had van het itaeljaensche koningryk te herkennen, doch wel te verstaen met de voorwaarde, dat het itaeljaensche volk zyners aanspraak op Roomen zou afzien, en tevens geene lampons zou branden voor Napels en Sicilien, welke aen... Frans II moeten terug keeren (?) om het niet regt uit te zeggen; maer 't zal komen.

Het Itaeljen van M. Cavour, zou zich dus uitstrekken van Turyn tot Toskanen. De hertogdommen in dier voege zouden tot vergelding strekken van Nizza en Savoyje; zoowel dat duizende en duizende menschenlevens, dat het verspelen van millioenen, het stroomen van beken bloeds, enkel zouden gediend hebben, om de geografieke verdeeling van her op te maken, zonderdezelve al weinig uit te breiden. Wy zeiden het andermaal, de Eenheid van Itaeljen, voor Napoleon III, is iets waerin den duivel zynen poot heeft gezet. De dood van Cavour zal er geene veranderingen aen toebrengen. De moeilikheden vergrooten, en misschien door veel onvoorzigtigheden, het lukken der keizerlyke plannen verhaesten, is al het geen wat men in die bloedige kwestie kan te gemoet zien. De tyd zal het ons leeren.

Wy laten hier het vertoogschrift, door de Romeinen aen Louis Napoleon overhandigd, volgen:

«De snelheid, zegt het vertoogschrift, der op elkander volgende omstandigheden in Itaeljen, en den ongelukigen toestand van Roomen, gebieden aen het roomsche volk de stem voor U sire, en voor Europa te verheffen, ten einde onze noodwendigheden en onze wenschen moge gekend wezen.

»De onafhankelykheid van Itaelje, de herstelling van het itaeljaensche ras tot eene sterk en saemgepakte natie, is de droom van tien eeuwen, de wenschen van vyftig geslachten.

»Indien deze droom op heden een waarheid is, indien het nakomelingschap de slaverny der vorige geslachten niet meer te erven hebben, dit is de glorie Sire, welke de geschiedenis aen uwen naem en aen de namen der fransche stryders van Magenta en Solferino, zal vast hechten.

»Overwinnaer op het slagveld, en in de vredetrakaten voor grondbeginsel de niet tussschenkomst aennemende, gy hebt ons in onze vryheid gewroken, gy hebt ons los gemaakt der vreemde en tevens der inwendige onderdrukking; doch, om het werk te voltrekken, en

opdat Itaeljen, zich in zyne rust op vasten grond vestigen, het is noodig Sire, dat het grondbeginsel van niet tussschenkomst, de wezentlyke uitdrukking van het algemeen stemregt, gronslag van het nieuw Europeesch volkenregt, niet te vergeefs voor Roomen, het natuerlyk middenpunt der itaeljaensche herschepping, wordt ingeroepen.

»Gy hebt gedaen, al wat in uwe magt is geweest, om het tydelyk vermogen des Pauzes te redden. Indien gy er niet in gelukt zyt, de oorzaak er van ligt in de omstandigheden zelve, der onmogelykheid van het leven aen de instellingen te kunnen terug geven, die te sterk in tegenstrydigheid zyn met de grondbeginselen van 1789, en ons te vreemd zyn om met de noodwendigheid der itaeljaensche nationaliteit overeen te brengen.

»Heden Sire, is het oogenblik plegtig en wy moeten u al de waarheid zeggen. Indien den tegenstand van het pauzelyk hof, om zyne behoeften te voldoen langer geduld worde, niet alleen zal hy de vernietiging der zedelyke en stoffelyke belangen van Roomen, met zich slepen, maer het bestaen van het katolyk geloof in Itaeljen, zal grootelyks bedreigd zyn. De altyd groeiende afkeer der Itaeljanen tegen het pauzelyk politiek kan eene scheuring veroorzaken, ongelukkig, voor Europa, voor Itaeljen en voor de kerk zelve, in welke wy gelooven, en van wie wy de overleveringen eerbiedigen.

»Het is diensvolgens, allernoodigst voor het belang der katholyke wereld, als zoowel als voor het nationaal belang, dat twee tegenstrydige magten, onder de autoriteit van een enkelen persoon, van elkander gescheiden blyven; en dat, uitgezonderd al de waerborgen die het geestelyk gezag des pauzens moeten beschermen, dit gezag aen de kerk, en Roomen aen Itaeljen worden terug geven.

»Sire, ons geweten, gebiedt ons u en Europa te verzekeren, dat deze de eenige wenschen zyn der Romeinen. Wy hebben volbetrouwen dat gy, het toppunt der herkenenis, by de Itaeljanen zult gaende maken met te gedoogen dat deze wenschen, volbragt worden.

Louis-Napoleon, moest niet weinig laghen, als hy dat vleijend en kruipend smeekschrift voor den neus kreeg. Mooge men zyn antwoord kennen, wy zouden

Levenschets

VAN DEN

GRAEF CAMILLE BENSO DE CAVOUR.

Den 6 dezer, om 7 uren des morgens, is er te Turyn, in het midden der levigste koorts en ten gevolgen eener hersenontsteking, een man overleden, die op dit oogenblik door geheel Italie beweend wordt.

Deze dood is een ongeluk dat het italiaensche vaderland aen het hert treft. Sedert talyke jaren, waren de strekkingen van den liberalen geest, al ten tot eene eenig en onafhankelyk Italie gerigt. M. de Cavour was er in gelukt deze te vertegenwoordigen. Met hem sterft het werk dat hy zoo rampvol opgevangen heeft: de italiaensche nationaliteit zal haren stichter overleven; maer het zy ons toegelaten te vragen, wat de toekomst zal geworden ten gevolgen van deze onverwacht dood? Deze vraag is den oorsprong van den algemeenen angst en den rouw door de natie aengenomen is er maer des te droever om.

M. de Cavour heeft het eeuwige met het wereldlyke verwisseld, in het midden van het werk dat hy, met een vastberadenheid aen het italiaensche karakter eigen, voortzette en in een onderdom die Italie toeliet nog lang op zyne voortreffelyke diensten te reken.

De man van wien wy in eenige korte regelen, het werkzame leven willen beschryven, is geboren den 10 oogst 1810. M. de Cavour behoorde tot eene der oudste familien van den Piemont. De italiaensche historiese jaarboek en maken melding van de graven de Cavour, op het einde van de dertiende eeuw. Hy was den tweeden zoon van den markies Benso de Cavour. Zyne moeder was van Genève en behoorde tot eene ryke familie met name Sellon. De graef Camille Benso de Cavour is een oud leerling der militaire school, die hy op den ouderdom van 16 jaren verliet om als schildkneep in het hof van Karel-Felix te treden.

Toen hy zyn achttiende jaar bereikte, werd hy tot luitenant der genie uitgeroepen, doch hy werd na vier jaren dienst verpligt zyn ontslag te geven: zyne liberale grondstelsels hadden by het beneveld goevernement van den voorganger van Victor-Emmanuel, eenig misnoegen veroorzaekt. Hy kwam zich omtrent 1842 terug te Turyn vestigen. Den toekomenden minister, had zich tydens zyn verblyf by den vreemde onledig gehouden met de Europeesche politieke kwestien welke aen het order van den dag waren. In zyne behandelingen, liet zy in boeken of brochuren, liet hy eene

grondige kennis van den toestand en eene groote geleerdheid blyken. Hy had zich ook de gevoerde denkwyze die zich in Frankryk en in Engeland opdeed, toegeigend.

Turyn zag dan meer een denker dan een soldaat in den oud-officier. Hy behield hier slechts den vorm van, waarvan hy zich nooit geheel heeft kunnen ontmaken. Een geloovenswaardigen schryver, zegt in een zynen werken, dat hy, kort in zyne gesprekken was, en dat een doordringenden glimlach nooit zyne lippen verliet.

By zyne terugkomst in Piemont hield de Cavour zich met de weldadigheidsstichtingen bezig waerhy hy talyke misbruiken aen den dag bragt, misbruiken die hy later uitroeide.

Nogtans zyne roeping wees hem een anderen weg aen, den toekomstigen staetsman moest aenvangen met hetgeen waarmede de groote ministers en zelfs gekroonde koppen, begonnen hebben. Wanneer het dekreet van 50 oktober verscheen, meer vryheid aen de drukpers verleende, stichte hy een politiek nieuwsblad, dat thans nog bestaat en dat hy niettegenstaande zyne drukke bezigheid in de staetzaken nog voort bestuude. De *Risorgimento* waarvan het eerste nummer de 17 december 1847 verscheen, vond veel byval. Dit blad verwekte de gramschap van het hof en de populariteit van de stad.

In zyne loopbaen als dagbladschryver, had M. de Cavour, voor vrienden en medewerkers de heeren Brofferio, Santa Rosa, Balbo, Duranda en andere partygangers van den voortgang en de onafhankelykheid, verdedigt door zyn blad Het programma van het nieuw blad was: «Onafhankelykheid van Italie; eendragt tussschen de vorsten en volkeren; den voortgang in de baen der hervormingen en eene overeenkomst tussschen al de italiaensche vorsten, enz.»

De schryver wordt opgemerkt en het kiezerskorps der hoofdstad zond hem by de tweede sessie van 1848 naer het parlement. Zyne schitterende hoedanigheden werden er weldra opgemerkt. Van dien oogenblik af begreep den graef de Cavour, welke rol hy zou te vervullen hebben.

Een feit zal genoegzaam het gewigt van zynen invloed, vooraleer hy in de kamer trad, bewyzen. Den 7 januari 1848, kwam er eene deputatie van Genoa aen den koning Karel-Albrecht, de instelling der burgerwacht en de uitroeiing der jesuiten vragen. De Cavour ondersteunde hun voorstel «tot wat dienen onvolledige hervormingen!» riep hy uit in een adres aen den koning, dat men de grondwet vraag! Vermits het goevernement zich op hare tegenwoordige basis niet meer regt kan houden, dat men er dan «nieuwe aenname!» Deze krachtadige houding van den dagbladschryver

deed Karel-Albrecht toegeven die weinigen tyd nadien de «grondwettelyke statuto» uitvaardigde. Het was in het begin van 1848 dat M. de Cavour plaats in het parlement nam. De Turyners vernieuwen in 1849 zyn mandaet niet en hy keerde tot de drukpers terug. Wanneer hy op nieuw in het parlement plaats nam, werden al zyne uitstekende hoedanigheden door Victor-Emmanuel begrepen: hy vertrouwde hem de portefeuille van het zeezaken. Later werd hy tot het departement van finantie geroepen. Dit hield hem meer dan een jaar, tot in 1852, bezig.

M. de Cavour had tydens dit zelfde jaar eene onderhandeling met het opperhoofd van het fransche keizerryk. Dit liet eenen diepen indruk en men mag zeggen dat dit eenen besluitenden invloed op den loop der zaken van het land had.

De verschillede evenementen volgden zich in Italie op, in 1852 hadden er dry veranderingen van ministerie plaats. By het tweede werd de Cavour tot voorzitter van den raad benoemd; hy had de heeren Rattazzi en Buoncompagni voor kollegas!

Weldra verscheen voor het schiereiland de vrede van Villafranca. Een italiaenschen schryver spreekt in de volgende bewoordingen van de Cavour: «riensche politiek» van dit tydstip:

«Als gedeputeerde en dagbladschryver liekkoosde de minister de engelsche gedachten. Aen het bewind gekomen zynde, begreep hy welke rol Louis Napoleon aen Frankryk ging doen spelen en deze diende hem openlyk tot onderstand. Hy deed de expeditie van den Krim besluiten, wier uitslag hem naer het congres van Parys bragt. Daer deed hy zich beter van den franschen keizer kennen. Zy begrepen elkander.

»De italiaensche kwestie, wordt in het kongres, door M. de Cavour, met de toestemming des keizers op het tapijt gebragt. Te Plombières werden misschien de familie en nationale verbintenissen aangegeven.

»Maer een misverstand had zich tussschen den minister van Victor-Emmanuel en den keizer opgedaen. De minister wilde een geheel Italie, een italiaensche Italie; de keizer hield zyne voorbehoudingen en hy verlaaste het vredetraktaat van Villafranca.

»M. Rattazzi, die M. de Cavour, die verpligt was van zich te verwijderen, vervangde, bevond zich met Frankryk geenszins op zyn gemak. Hy durfde het noch braveren, noch toegeven. M. de Cavour werd tot de zaken teruggeroepen. Hy aenvaardde de inspanning van het congres en teekende de vrede met de Tuilerien, door den afstand van Nizza en Savoyen. Dit was nog een ander bedryf van het groot italiaensche drama, dat gelukkig gespeeld werd; dan bleef nog het vierde.

wel zien dat het in geene woorden, maer in eene enkele handvryving zou opgesteld wezen.

Handeles-Traktact met Engeland.

Sedert eenige dagen wordt er met meer warschynelykheid van het nieuw handels-traktact, tusschen Belgie en Engeland gesproken; men zegt zelfs dat het zeer gevoord is, en dat alle tegenkantingen vruchteloos zullen wezen. Dit verdrag met den kolos der zeeën, zou op den zelfden voet geregeld worden, gelyk het ministerie onlangs een heeft gesloten met onze zuiderbuer de keizer der franschen.

Dit gerucht, heeft te regt of ten onregt, by de katoen nyverheid eenen algemeenen schreeuw van verontwaardiging doen ontstaen, tegen de heer Frère, die zoo men zegt, de belangen der belargrykste industrien zoo slagtofferen aen eenen vriendelyken groot van die groote en uitterlyk beschaefde natie? Het vaderland van John Bull.

Het *Journal de Gand*, voor het effekt vreezende, dat een dergelyk gerucht in de kiezing laetsleden kon te weeg brengen, deed meer dan eens aen de heeren fabrikanten het evangelie woord der heere Vander Stichelen hooren: woord, dat eene ernstige loochenstraffing voor bedoelde feit in hielt.

Schoon er op heden zich weinig menschen aen de getuigenis van dit blad gedragen, — welke niet alleen de onbeschofte logen voor gewoonelyke werktuig bezigt, maer nog de eërloosheid er bevoegd van zynen spiritus uit te braken op de genen, die zich aen zyne bevestiging niet laten medeslepen, — is dit journal er niet te min in gelukt, de vrees te bedaren, door dit gerucht te weeg gebragt.

Heden dat voor dit blad, de noodwendigheid van zich te bedwingen verre weg is, dat de stembus heeft gesproken, zullen wy ook zyne tael aengaende het nieuw handels-traktact met Engeland, zien verbleeken, ten laetsten veranderen, en al stillekens zal den vryen handelaer zyn ooren opsteken, om in dit traktact, de groote voordeelen te ontdekken, welke de kiezing van 11 laetsleden, aen zyn gescherpt oog verhorghen hielt.

Van 1843 af, van dit schoon tydstip voor fransche droomeryen, toen dat onze stadhuisheeren, zich in het kamp der genen bevonden die voor Belgie de roode broeken voorbereiden, — met uitzondering wel te verstaen van den heere borgemeester, die dan nog by de conservatieve party zyn eerste wapenen maakte, — kon de *Messenger de Gand*, geene bitsige woorden genoeg vinden om het bescherming stelsel te keer te gaen. Hy noemde het achteruitkruipend, en vyandig aen de nieuwe begrippen die de wereld burgery vooruit liepen. Er was volgens hun voor volksbeschaving en algemeenen welvaert geen andere poort voor de toekomst, en wie er zich dierf tegen verzetten, kreeg een certiificaat van domheid en eene katoene slaepmuts.

In dit tydstip nogtans, dat het grootste deel onzer nyverheidshuizen in het werk, volop den ouden slentel volgden, dat oude en weinig voortbrengende werktuigen, van meest allen, het eenige materieel was, was het ten minsten geoorloofd descheeuen van dit journal verderfelyk, zelfs kwaedaerdig te vinden; javoore de genen zelve die in de toekomst van het stelsel der vry uitwisseling, eenen goeden uitslag te gemoet zagen.

Maer hoe is dat op eens alles veranderd? — dezelfde mannen van toen zyn heden de patroonen van den *Journal de Gand*, en thans stoot het stelsel, der vrye uitwisseling, hunne lieveling van tien jaren weg, hun zoo vreed tegen het hoofd! Dat is ten minsten een mirakel of eene wel laekbare veinzery. Hoe! gy waert *libre échangist* in 1830, in een tydstip dat de diepste ontroering in handel en nyverheid er het gevolg kon van wezen, en heden, dat gy in 's lands zaken een plaetsken hebt om u neer te zetten, gy zyt den hevigste aenhangen der bescherming geworden, gy vleit en streelt de genen die dan achteruitkruipers waren. De tyden zyn nogtans sterk veranderd, op al de uitzonderingen na, zyn al de werkhuizen in eenen staet gesteld om aen den grooten schok welke er vroeger te vreezen was, min gevoelig te zyn; zoo wel dat uwe gedachten en gezegden van 1830, meer beredend zouden voorkomen: op heden.

Wy weten wel, dat die heeren kunnen naerwoorden, — de huichelary is nooit ten einde. — Wy weten wel dat zy zullen zeggen: «Indien wy in vroegere jaren aldus handelde, het was omdat de heeren fabrikanten het verbeteren der werkhuizen naest de engelsche volken zouden nagegaen hebben; opdat zy zich op de hoogten van den vooruitgang in de nyverheid zouden gesteld hebben. En als wy heden veranderd zyn, dit komt alweer dat wy «gelyk altyd, liegen of gelogen hebben, » Maer wie zullen zy hier aengaende nog bedriegen?

Nu 't is tot daer. Wy hebben den pegel hunner regtvaardigheid en welgemeendheid; men kan er zich naer schikken.

Voor wat het engelsch traktact betreft, wy gelooven dat de zaak door het ministerie, ernstig bewerkt wordt, zelfs dat het eene afgedane zaak is, die in weêrwil van al het tegen gezegden der heeren Vanderstichelen zynen loop zal hebben.

Immers alles wordt aen Engeland toegegeven. Het ministerie Rogier heeft ten allen tyde voor de engelsche eisschen te voldoen, de belangen van het land uit het oog verloren. Heden bouwen wy engelsche forteressen, waarom zouden wy geen engelsche handels traktaten hebben? Is het niet een en het zelfde op welke wyze men ons het geld uit den zak neemt?

Het is altyd zeker dat een handels-verdrag, welke de engelsche nyveraers byna den vryen toegang op onze merkten zou geven, voor de heeren fabrikanten eene geweldige steek zou wezen, zoo niet voor allen, ten minsten voor eenigen: Altyd van die genen die zich zeer goed bevonden met *kamelotte* te maken; voor andere nyveraers zou het weinig gevoelig wezen; daer uit alleen dat zy goede produkten inden handel leveren.

Doch hoe het zyn moge, of hoe het kome, er is niet in te zien of het traktact, aen die heere de opoffering zou opleggen, hunne pretentie op eene fabuleuze winst, te laten vallen, en gelyk de engelsche nyveraers zich met tien ten honderd, zouden bevredigen, er is niet in te zien of een vyftigtal lieden, voor den oogenblik, in het inzamelen hunner goud klompen wat vertraegd zouden worden, maer wel of het handels-verdrag voor het algemeen belang een wezentlyk voordeel zal opleveren.

Wy zien ten allen tyde, dat de katoennyveraers, zeer weinig belang stellen aen den algemeenen welvaert, en dat zy altyd bezig zyn met zoo veel mogelyk voor zich zelve te zorgen. Zy wegen op al andere vakken, van het algemeen leven, loodzwaer. Op stielen en ambachten, op winkels, enz. op geheel den kleinen handel. Den loon der werklieden is door hen onder den voet vertrappt en niemand dan zy hebben het regt niet alleen tot bestaan, maer zelfs om breed te leven.

Zyn er dan geen andere nyverheden, die even zoo veel belang opleveren, en van wie de vaderlandsche regten, door de katoen bazen, het eerst miskent zyn geworden? Hunne machienen, komen van Engeland, hun bronswerk, kleederen, rytuigen en al wat pracht is komt van Parys, ten naedele van een groot getal werkers. Zy willen dat alle andere industrien slechts dienen, om zoo goedkoop mogelyk, hunne voortbrengsels te vervaerdigen; doch wat zy niet willen is dat het algemeen volk, er door profiteere. Het profyt moet in hunne handen alleen blyven, en niemand dan zy, mogen zich van den te kort verrieken, door andere nyverheden gedragen.

Indien de katoen- en vlasnyveraers, een ernstige klagt tegen dit traktact willen verheffen, dat zy vooraf beginnen, met zoo veel te vragen voor andere nyverheidstakken als voor zich zelve, dat zy de zelfde bescherming eischen voor de konstruktie van werktuigen, die zoo zeer lydt door de engelsche konkurentie, en welker bezigheid nogtans zoo veel aerms gaende houdt, dan ten minsten zal men er geen feit in zien van uitsluitelyke persoonelyke baetzucht en eigenbezorgdheid.

Trouwens wy gelooven dat het verdrag zal gesloten worden en dat al de ompsperlyen en draeijingen van het eerlyk blad voormeld niets als een taktiek is geweest om de fabrikanten by den neus te leiden.

Hoe het ook wezen mooge, Werklieden! bedenkt wel dat indien de zaak verwezentlykt wierde, er voor u eenen pligt zou ontstaen van meer en meer de banden der Maet-

schappyn toe te halen, op dat gy door alle wettelyke midelen, de hand aen den loon zoudt kunnen houden en de altyd dreigende vermindering tegen gaen.

Ook moeten wy u herinneren, dat in veel omstandigheden van dien aert den werkmnn tot instrument is gebruikt geworden om het goevernement vrees in te boezemen. Welnu wy hebben gezien 'wat ongeluk een oogenblik van dwaling voor menig huishouden heeft te weeg gebragt, en al de veroordeelingen welken er zullen opgevolgen. Wacht u dus van een tweede maal de stem der opstokery, der verleiding in u te laten opspreken! Wacht u van gehoor te geven, aen de kwade inblazing, die u tot misdadige betoelingen kunnen aenvoeren, om een belang te voldoen dat het uwe niet is. Let wel op, werklieden! indien dit verdrag wordt gesloten, wilt gy er niet by te lyden hebben, dan moet gy door al wat zedelyk en krachtig is, de Maetschappy bystaen op dat gy uwen loon zoudt kunnen blyven verdedigen zoo als de wetten het u toelaten

Konstruktie van Machienen.

Achter het katoen en het vlas, volgt onmiddelyk, in den rang der verschillige nyverheden, de werktuigmakery; voor eerst als eene der noodwendigste hulbronnen, in de algemeene benutting der grondstof, en ten tweeden voor het groot getal aerms dat zy onledig houdt: — wy spreken slechts voor wat deze nyverheid hier in Gent beteekent.

Indien men inderdaed, eene juiste opsomming kon daerstellen van het groot getal werklieden, het land door, aen deze nyverheid gebruikt, geen twyfel dat dit getal dit der katoen- en vlas-nyverheid evenare.

Er is nogtans geene industrie, hoe gering zy ook weze, welke meer miskent is, als deze; of schoon zy al de anderen in de domeinen van het genie ver voor uit is, en wezentlyk, voor de schoonheid van modellering, als voor de deugd en de juisheid, der uitvoering, op de hoogte van het fremde is geklomen.

Niet te min, zy blyft verstooten. Eene gevaerlyke voorin genomenheid, dryft onze nyverheids mannen voortdurend over zee, om by den bried de werktuigen te gaen aankopen, die men op vyf stappen van zyn werkhuis in de zelfde konditien van goedheid en van prys verkrygen kan.

Men denkt niet eens dat die duizende vroeters, ook hun deel by brengen aen den algemeenen rykdom, en dat den pennink welke zy aen het werk verdienen, besteed wordt aen het inkoop van voorwerpen van vaderlandschen arbeid. Zy, zyn het niet, die hunne behoeften, naer Londen of Parys gaen afhalen. Al wat zy nuffen, al wat zy op het lyf hebben, is van belgieschen oorsprong. Wie draegt het katoen, als den werkmnn? Het is katoen al wat hy op zich heeft. Wie drinkt het bier, den werkmnn? Wie ongelukiglyk, houdt de stokkeryn in eer? 'T is alweer den pennink van den Werkmnn. De ryke heeft geheel andere behoeften; en de zinnelykheid waer van de wellust meest altyd vergezeld is, doet hem die behoeften van 't einde der wereld nemen.

Het misverstand, der nyveraers die, hunne werkinstrumenten, in Manchester en Glasgow gaen koopen, valt dus terug, den algemeenen rykdom ten schade. Niemand verrikt er zicht door, zelfs persoonelyk; want hier betalen of ginds betalen, is even eens, en in tegendeel talryke huishoudens verarmen van dag tot dag en langs om meer: Een wezentlyk verlies voor de algemeene maetschappy.

Wy moeten het is waer de oorzaak van het misverstand op den arm der fabrikanten alleen niet leggen. Zy volgen hier in slechts, sommige huizen van konstruktie zelve, die hunne werktuigen, even zeer van Engeland nemen; niet omdat zy zelve in hun werkhuis die niet bereiden kunnen, maer om dat zy — op zy gentsch nezeit — er den tyd niet willen afdoen.

Daerenboven, de constructeurs over het algemeen, ondergaen denzelfden invloed der andere nyveraers, aengaende al wat Engelsman is; 't geen betuigt dat zy zich veel meer bezig houden met het administratief gedeelte, als met het werk zelve.

Wy zyn verre van de ontwikkeling des geestes te betwisten, waer van die natie in het oplossen van nieuwe

» M. de Cavour laet de volontairen zich inrigten en helpt hen zelfs onder duims; hy laet de Argonauten vertrekken, welke naer de overwinning van het Guldenvlies trekken; de eenheid van Italie te Marsala; hy laet hen vooruitgaen, de Bourbonische dynastie omverwerpen en dan eens op den Volturne, tegenover dit belachelyke Capoue, die hen den weg naer Roomen afsluit, gekomen zynde, zendt de Cavour het koninglyk leger op het paulelyk grondgebied; hy red Garibaldi, de onwnteling in Italie; het overige weet men; het was een geestesaenslag. »

By de vrede van Villafranca, werd M. de Cavour, verpligt het ministerie te verlaten. M. Rattazzi verving hem. Maer zooals wy reeds gezegd hebben, kwam hy weldra aen het bewind terug. Hy werd dan tot minister van buitenlandsche zaken benoemd en bekwam ook de portefeuille van het zeewezen. Hy vervulde nog deze ambten, toen de dood hem aen de aerde onttrok. Generael Fanti en M. Minghetti zyn aengeduid om hem tydelyk te vervangen.

Aen welke oorzaken moet men de onverziene dood toeschryven, van den uitstekenden man, waervan wy spreken? De geruchten die zich by de dood van den czar Nikolaes verspreid hadden, hebben zich ter dezer gelegenheid op nieuw lucht gegeven: M. de Cavour is vergeven geworden! Wy kunnen dit moeijelyk gelooven. M. de Cavour, is volgens ons gestorven, ten gevolgen van de talryke vermociende geestenspanningen, nachteloozen arbeid, ten gevolgen van zyne droefheid, van de steeds vernieuwende hincerpalen te gevoelen welke de verwezentlyking van zyn werk en de geheele vrymaking van Italie, steeds kwamen dwarsboomen. De Cavour is zooals Mannin gestorven, vooraleer Italie vereenigd te zien. Nogtans heeft hy zich kunnen troosten van het italiaensche koningryk gesticht te hebben en er den eersten minister van te zyn geweest.

Den uitstekenden staetsman is met eene groote kloekmoedigheid gestorven. Hy herhaelde dikwyls de woorden: «*Italie, Roomen, Venetie, Napoleon* » dan voegde de zieke er by «*ik wil den staet van beleg niet. Italie moet door de vryheid herschapen worden; Italie kan niet sterven* »

Den stervende ontling in de tegenwoordigheid zynen familie de laetste regten der kerk. Vooraleer deze aentebrenghen, had men er, by telegrafieke depeche de toestemming te Roomen van gevraagd. Deze werd toegestaan en men begaf zich naer het hotel van den minister. De begrafing heeft den 7 dezer, om 6 uren des avonds plaets gehad. Het lyk is in de Villa van S netta neergelegd geworden.

Deze ter aerde bestelling heeft hyna met eene koninglyke pracht plaets gegrepen. De troepen en de nationale garde vormden de haeg in de strae-

ten die den stoet doortrekken moest. Al de gekonstitueerde korpsen en de hooge overheden van den staet volgden het lyk. Het korps van het zeewezen uit Genua aengekomen, de werkersmaetschappyn, de leden der italiaensche emigratie en deputatie der verschillige provincien bevonden zich insgeliks in den stoet, die door byna de geheele bevolking gesloten werd. Tydens den optogt hield het kanon niet op van zich te laten hooren. Al de huizen waren met zwart vloers omhangen.

De *Officiële Gazette* meldde dat den koning bevolen heeft het lyk van M. de Cavour, in de basilique van *Superga* zou begraven worden, plaets die tot nu toe aen de souvereinen en de koninglyke prinsen, voorbehouden was geweest.

Het overlyden van den heer de Cavour heeft eene gelyke opschudding te Parys, te Londen en te Turyn te weeg gebragt. In de kamer der lords heeft den lord Wodehouse verklaerd, dat het een groot openbaer verlies was. Te Turyn was de verslagenheid algemeen. De winkels zyn gesloten, de nieuwsbladen verschenen met rouwtekenen. De kamer der gedeputeerden heeft eene zitting gehouden, waerin zy verklaerd heeft hare werkingen voor dry dagen op te schorsen. De tribuen en het vaandel zullen gedurende twintig dagen met een zwart vloers omhangen worden.

M. de Cavour overleed in zyn bed, maer geene dood op slagveld was roemvoller! Men houdt te weinig rekening van de stryden en werken van zekere staetsmannen; de openbare denkwyze zal wellicht begrypen dat de politiek ook zyne hielden bezit en dat deze niet meerder dan groote krygers regt op de algemeene dankbaarheid en bewondering hebben. De oorlog bezit zys bedwelmde; al de invendige passien van den mensch streven er naer toe. Zy is een verschrikkelyk spel, zy kan het voorwerp eener vurige dryfveer zyn en hare slechte gevolgen hebben zelfs eenen geheimzinnigen aantrek en een magtig belang; in een woord de oorlog heeft schitterende ongelukken en roemvolle zegespralen. Maer wat is er moeijelyker dan de taek van een staetsman en wat is dan zyne verantwoordelykheid, toen hy over de toekomst van een geheel volk moet beslissen. De stryd voor hem blyft duren; niet alleen heeft hy den uitlandschen vyand te bestryden, maer nog den inlandschen, ja, zelfs tot zyne eigene vrienden; hy moet de partijen bevredigen, al de magten van het land verzamelen om het vaderlandsch doe, dat hy beoogt, te bereiken, de overdrevenen bedaren, de bedaerden aenmoedigen en de lafaerds en verraders in het oog houden; hy moet in alles voorzien, de overwinning, de toekomst bereiden. En wat is dan zyne belooning voor al zyn werken: niets dan de onregteverdigde aanvallen, en de bitterheid van eene groote ondankbaarheid. De menigte

bereid aen den zegespralen held van den oorlog eene groote eer, men vlegt hem kroonen en werpt bloemen op zyne stappen; wat weet zy van den heldenmoed van den grooten politiek, die zyn leven aen het vaderland opoffert?

M. de Cavour heeft inderwaerheid niet lang genoeg geleefd om zyne populariteit te overleven en zyne dood wordt van eenen algemeenen rouw gevolgd; maer wat is deze populariteit en dezen rouw, wanneer men hem by de populariteit van Garibaldi, en de rouw die zyne dood op het slagveld in het midden zynen zegespralen zou teweeg brengen, vergelykt.

Raedsel n° 9.

Geveesd hy die my 't meest bemint,

Daer zyne liefde my verslind.

Ah! gy die my bewaerd, houdt toch myn gheel in zorgen

Want tot uw heil alleen houd ik een schat verborgen,

En zie hoe dat de Heer die my geschapen heeft.

Wij dat ik na myn dood, nog voort leef in twee deelen,

Bestond myn eerste niet, geen eetlust zou my streelen.

En zonder haer dat niemand leeft.

Myn twee soms 'tgezel van vorsten of van koning,

Wanneer 't een sukkel geldt krygt niet als spot tot looning.

De oplossing van ons vorig raedsel, n° 8, is HANDSCHOEN.

Spreeken.

Als de wolf oud word, toen bespotten hem de honden.
Klopt niet aen een anders deur, zoo gy niet aen de uwe wilt geklopt hebben.

Goeden wyn en schoone vrouwen, zyn twee aengename vergiften.
Wie regen ontviugt, ontmoet dikwyls hagel.

Men moet de vrucht gebruiken, zonder te onderzoeken wat boom haer voortbrengt.

Naer een ongeluk welk doet schreijen, volgt een geluk het welk doet lachen.

gedachte, steeds zoo veel getuigen heeft voorgebragt. Het engelsch goevernement heeft ten allen tyde die ontwikkeling aangemoedigd en den vindingsgeest ryk beloont, terwyl men by ons, in het volk, altyd die ontwikkeling tegenwerkt, den geest verdooft en omedoogd veroordeelt, als hy niet van boven komt — Dat is de vryheid van Rogier en konsoorte. — Nogtans in zake van uitvoering, voor het stelsel der werktuigen die gekend zyn, is het niet mogelijk, in Engeland beter armen en meer vernuft te vinden dan hier by onze werklieden.

En toch zyn het de konstruktoren zelve, die het nadeelig voorbeeld geven, van aen de engelsche werklieden den voorrang in hunne werkhuizen te geven. Zien wy niet by den heer Scribde, den eenen engelschman den ander volgen — er is hier een beetje hoofdigheid 't is waer, er is hier zoo iets van: Ik weet het, maar ik wil — zien wy niet na zoo veel jaren met duitschmans, franschmans, engelschmans, gemarteld te hebben, en na met de gentsche werklieden alleen al den voortgang van dit huis gesticht te hebben, zien wy niet alweer twee engelschmans zonder hoofd, aen het hoofd van dit werkhuis. Een dier heeren misschien al te profytig is reeds vertrokken en vervangen door eenen anderen, die zynen toer zal hebben gelyk den eersten; dit tot dat de meester van dit gesticht, den — Ik weet het, maar ik wil — te duer zal achten.

De heer Scribde die noch grond in de metier, noch fynheid ontbreekt, weet zeer wel dat wy hier den bal niet mislaan.

Het is te betreuren, dat zulke voorbeelden, den vaderlandschen arbeid benadeeligen, want zy doen, de onbevoegdheid van sommige nyveraers gegronde reden op, om het inlandsch gewrocht te veroordeelen en tot het vreemde de millioenen over te brengen, aen de armen van den belgische werkmans geweigerd.

HET BRIEF DER HEEREN FABRIKANTEN VAN GENT AEN DEN ECONOMIST.

Het *Journal de Gand*, — wier aktien, deze week voor al zoo laag zyn gevallen, — in zyn nummer van maandag, op het artikel van het *Werkverbond*, over de onlusen van 29 april terug komende, zegt dat dit artikel eene beschuldiging is tegen al de fabrikanten van Gent. Dit *Journal* blad kent zich bovenal zeer bevoegd in beschuldigingen, geen wonder dus dat het beter dan wy hier over kunne beslissen; wy laten het derhalve geheel en al aen de danige zuiverheid van zyn geweten over.

Doch, dit overheerlyk blad, veroorloft zich van beledigende zinspelingen op onze rekening te maken, welke wy niet kunnen aannemen. Het doet ons bedekt verstaan, dat wy ergens zouden verbonden zyn. Ah heere! laten wy dit blad opmerken dat het waerachtig de moeite niet waard is, van zich zoo veel pijn te geven, om het weinige dat wy gezegd hebben rakende het misbruik der geteekende stembiljetten, waer van zyne party zich in de kiezingen bedient.

Wy vinden in de kwaedaerdige indringing van dit groot orgaan van het versleten *acacia*, zyne gewoonelyke lafheid terug: Wie dan kan het hem ten kwade duiden! oude gewoonte zyn kwaed om laten.

Nogthans, zouden wy ons wel durven veroorloven, te vragen, wie de schryver van het bedoelde zinspelingsken is? Wy hebben toch niet te vreezen dat men ons zal opeten?

Dat hy zoo welwillend weze ons te zeggen: ik, — Cies van Gent of Piet van Brussel, — wy zullen hem eenvoudig antwoorden: Verkochte ziel! Moet men het misschien vier maal zeggen?

Maer genoeg daer van.

Om terug te keeren op al het geen wy over de onlusten van 29 april gezegd hebben. — Onlusten, welke voormeld blad met zoo veel onbeschaemdheid op den rug der mindere standen, zoekt te leggen, als ware zy, deels verantwoordelyk der opzitting, waer aen de verdwaelde werklieden gehoor hebben gegeven. — Om er op terug te keeren, zeggen wy, moeten zy inzien, op welke wyze de onpartydige dagbladen zich hier ontrent uitdrukken.

De *Economiste* in zyn vorig nummer, op een onbeschofd brief van eenige fabrikanten hem toegezonden, antwoord aen die ligt geraakte honorabelen notabiliteiten van het garen-spinnen: « *Die niet vuil is, moet zynen neus niet ragen.* »

Heden zien wy dit antwoord, nog meer uitdrukkellyk in eene correspondentie van Verviers, tot dit blad gerigt.

In die weinige regelen, zal men stof genoeg vinden op nadenken; indien het aen iemand veroorloft is van op de Barons der katoen-nyverheid te mogen nadenken. Deze kwestie moet na alle waarschyndheid in de regeling der maatschappelyke orde, beslist worden.

Het brief zegt:

« Het is niet zonder eene groote verwondering, dat ik het brief heb gelezen, u door eenige fabrikanten van Gent toegezonden en in uw laatste nummer opgenomen. Ik beken gaerne, dat ik voor het verschynen van dit brief, de gezegden van het *Werkverbond*, opnam als een gazetten gerucht, aen welke men allezins niet te veel belang moest hechten. Maer, sints ik het, u ingezondene brief las, is myne meening dezelfde niet meer. Zy beken met eene zonderlinge eenvoudigheid, dat het wel tegen hunnen dank is, als de werklieden op straet zyn gekomen. Zoo dan het hing van hen af, dit geval voor te komen. En er waren hier toe zeer goede maatregelen te nemen, maatregelen gekend in alle manufacturen: men verklaert enkel aen de werklieden, « dat al dogenen die het werkhuis verlaten er niet meer zullen binnen treden. »

« Dit middel, is eenvoudig, hoofdzakkellyk en onmisbaar, tenzy in eene algemeene samenzweering, welke hier het geval niet was, daer zy alleen tegen het gesticht der heeren Parmentier en C^e zich schenen te willen uitlaten: Dit middel is zoo gemakkellyk om uitvoeren, dat het niet vereischt van voorop onder de nyveraers eenige verstandhouding te weeg te brengen. Maer hoe komt het toch dat deze heeren, die, als ik my niet bedrieg, de puik der aenhangers zyn van het bescherming-stelsel, en die zoo behendig en zoo gewoon

zyn van zich onderling te verstaen, als het hunnen intrest geldt, hoe komt het toch dat zy zich in een zoo gevaerlyk oogenblik niet verstaen hebben, toen dat er zulke groote moeiljkheden konden vermeden worden. Zy spannen wonderlyk wel te samen tegen de vryheid van den handel, waerom spannen zy dan ook niet te samen tegen den opstand?

« Het is meer dan vyftig jaer geleden, dat wy tot Verviers een werkstaking gezien hebben. Dat komt daeruit voort dat de dagloon, zich natuerlyk regelt in gevolge den aanbod en de vraag na koopgoederen; maer nooit, maer nimmer werd de salaris hier vastgesteld, door eene overeenkomst van al de nyveraers samen. Iedereen, (zoo wel werkmans als meester verstaen wy) verhoogt of verlaegt den prys van het werk na goeddenken. Er zyn geene voorbeelden by ons, van eene verhooging of vermindering van loon, by algemeene overeenkomst der fabrikanten. De werkmans geene samenspanning ziende by de meesters, heeft ook het gedacht niet van tegen hen saem te spannen. Wanneer de handelszaken wel vooruit gaen, dat de fabriekstoffen gepraegd worden, weten zy van de gelegenheid gebruik te maken om eene vermeerdering te vragen. Wanneer de zaken slecht staen, weten zy zich ook na te gedragen, verzekerd zynde dat het alsdan zoo moeiljyk is voor de meester als voor hen.

« Doch de gentsche nyveraers, bedorven door de beschermings wet, gewonnen zich de 4 1/2 millioenen Belgen, als de verpligte verbruikers van hunne geweeffels te aanzien, die zy 30 ten honderd meer doen betalen als de vreemde voorbrengselen. Het is eene burgerlyke aristocratie, al zoo drukkend als de oude aristocratie van den adel. Men zou zeggen dat de werkmans, te gelyk met den verbruiker, zoo maer geboren zyn, om haer te dienen. De betrekkingen tusschen meester en werkers te Gent zyn niet, gelyk by ons (Verviers) deze, van vrye menschen onder elkander, maer zyn veel eer een verdrag tusschen eenen meester en eenen dienaar: den eersten die de wet geeft, den tweede die ze ontvangt met tegenzin. »

Dat de onderteekenaers van het brief, waer van wy in ons laatste nummer gewaegden, die bovenstaende regelen eens goed overlezen. Er is stof in, om zich te overtuigen, hoe zeer dat hunne barsche handelwyze tegen den werkmans zondigd.

Men begint het stemrecht te begrypen.

De woorden van katolyk en liberael daergelaten, woorden welke niets anders als vaentjens zyn om de dwaze te pacien en mede te slepen; hier door het spook dat men hen voor oogten hangt van het verleden: Roomen, met al zyne onderdrukking by middel van geloof. Daer de vrees voor de toekomst der welhebbende: het socialisme met al zyne buitenspoorige droomen, — deze beide schrikverwekkende stoornissen op zyde, Gent, de hoofdstad van Oost Vlaenderen, mag fier wezen op den uitslag der kiezingen van den 11 dezer, want er is, grondwettelyk gesproken, in het najagen der vryheden, welke zy behoud, eenen gewichtigen stap vooruitgezet.

Sints de dertig jaren van ons bestaan, als een vry volk, dragen wy voor de eerste maal het kenteken van ons zelfleven. Voor de eerste maal hebben de kiezers van het stemrecht, — het heiligste aller volks-regten, — met een onwidersprekelyk onafhankelyk karakter, gebruik gemaakt. Zy hebben doen zien, hoe zeer zy dit regt beginnen te begrypen, en hoe dat zy verstaen, voortaan er zich van te bedienen.

Inderaad, welke is tot hier toe, het lot dier grondwettelyke vryheid geweest, in de handen der beide partijen, die sedert 1830, elkander aen het staetsroer hebben opgevolgd? Welk gebruik hebben zy er van gemaakt? Is dit regt, dat den grootsten hefboom, des algemeenen welvaerts is, by hen ooit iet anders geweest, als een middel van bedrog, niet een middel van beschaving? Van bedrog: want eens dat de eene of de andere party haer doel bereikt had, werden al de beloften, door haer gedaen, in den wind geslagen, de algemeene belangen miskent, de geloofsbeloften geloofloochent, en die als liberael naer de kamer werd gezonden, liet zich de kazak omkeeren, en zoo heen en weder, elk naer de inspraek zyners persoonelyke belangen. Niet van beschaving: want zy werkten de algemeene volksbeschaving tegen, in de voortdurende verdrukking der vaderlandsche taal: voor stoffelijken en zedelyken voortgang, eenig en onfeilbaar middel, van beschaving.

Welnu, de kiezers van Gent, hebben dit maal getoont, dat, hoe magtig ook het gewrocht was, waerin de partijen, die natuerlyke neiging eener vry volk, om ongedwongen zyne regten te genieten, vastgekneld hadden, slechts de moeite koste om er op te blazen, ten einde het gelyk een spel kaarten, uiteen te slaen, en op eens al de huichelary, al de geheime berekening, en al de hoop der handlangers tot niet te brengen.

Trouwens, welke was de combinatie van het *Journal de Gand*? Moet men niet antwoorden: Willekeurige, uitsluitelyk! In het begin hooveerdig en beleedigend voor den Vlaming. Onder eene gevaerlyke begoocheling op haren zegenpraal, wilde zy aen Gent, hare zeven kandidaten opdringen. Er was niets aen te, weêrleggen, niets tegen in te brengen, men moest ze nemen of laten; de club wilde het zoo: Hy heeft lang geregeerd de club! en de gewoonte van den zegenpraal, heeft hem despotiek gemaakt. De club was een tiraen geworden, die zich den stemgeregtigen als eene slaef aanrekende, en met de vryheid omspeelde. Hy moest vallen.

Enkel vroegen wy, als Vlamingen, dat ten minsten zyne zeven kandidaten, het programma zouden bytreden des Vlaemschen Bonds, en de wezentlyke verbintenissen zouden nemen van de vlaemsche grieven, tegen de styfhoofdigheid van den heer Rogier, te verdedigen. De trotsheid waarmede zy deze billyke eischen ontvingen, liet geen twyfel hunner anti-vlaemsche strekking over. Het *Journal de Gand* gelaste zich, om de kiezers er mede bekend te maken.

Die trotsheid, duerde niet lang. Na de openbare denk-

wyze gepeild te hebben, werden zy hunnen misslag gewaer, en thans door mondelyke beloften, rakende de taclregten, eenige Vlamingen tot zich overhalende, poogden zy hun misverstand te herstellen, en den verloren grond weer in te winnen! 'T was te laet. Om te veel te willen, ontviel het hun al.

Tegenover deze willekeurige handelwyze van eenige mannen, stond er eene tweede combinatie van zeven kandidaten, uit een zeker oogwit de klerikalen genaemd (men dient vooral te weten dat al wie geen deel maekt der liberaal associatie, of beter gezegd, zich niet laet verslaven en nogtans als kandidaat zich laet voordragen, ware hy een republikein, socialist, phalansterien, fourrier zelve, ongetwyfeld zou hy een katolyken wezen, dat spreekt.) Zeker moesten al de namen op die lyst gebragt, niet bepaeldelyk goedgekeurd worden, zoomin als sommige namen der lyst van de liberaal associatie, doch boven den keus der beide lysten, was er voor de vlaemsche kiezers een grondbeginsel, dat hooger sprak: « *De regten des vlaemschen volks* » en wie dit grondbeginsel niet aenkeefde, wie de waerborg weigerde, van het in alle omstandigheden te zullen verdedigen, kon natuerlyk de goedkeuring des volks niet met zich dragen. Wie Vlaming was kon hun zyne stem niet geven.

Wat gebeurde er dan? Vyf kandidaten der onafhankelyke lyst sloten zich by brieven aen het vlaemsch programma, en namen den taek op zich, de vlaemsche regten, stoffelyk en zedelyk te verdedigen.

Van dan af moest allen echten Vlaming, zonder inzien van liberael of katolyk, aen deze vyf kandidaten zyne stem geven.

Dit hebben wy ook aangeraden. Wy waren Vlaming, vooral. Onafhankelyk tusschen de twee partijen, hebben wy in ons blad alleen de Vlamingen aangewakkerd van hunne stem niet aen genen te geven, die twyfelachtig over onze taclgrieven denken.

UITSLAG DER KIEZINGEN TE GENT, 11 JUNY.

Ondanks de drukking van ministerie en gemeente-bestuur, trots alle schreeuweryen en lasteringen heeft het Kiezerskorps aen alle die ongegronde lafheden geen gehoor verleend en hebben gedeeltelyk de bekwaamste en verdienstelykste bonds-mannen gekozen, de welke aen geene partyzucht verslaefd zyn en die de belangen van Land, Volk en Tael, zullen verdedigen. Dat dus de regtzinnige liberalen zich voor verwittigd houden, de tyd der geregtigheid is aengebroken om den pas geboren echten *Vlaemschen-Bond* by te treden. Zie hier den uitslag der kiezing:

MM. E. COPPENS-BOVEN.

» PH. KERVYN DE VOLKAERSBEKE.

» HIPPOLYTE VAN DE WOESTYNE.

P. DE BAETS.

JULES VANDER STICHELEN.

ERNEST VANDEN PEEREBOOM.

» EDUARD JACQUEMYS.

De kiezers van het distrikt van Gent, hebben beslist: Er zy hebben in hunne keuze eene onafhankelykheid aen den dag geleid die van heden af, doet zien dat den tyd der kottieren voorby is; dat zy al het belangryke van het stemrecht begrypen, en het zonder druk willen benutten.

Drie kandidaten der liberaal associatie, vier der onafhankelyken, zie daer het verdikt der openbare denkwyze het oordeel en de teregtwyziging der dwalingen voor beide partijen.

Eer aen de vlaemsche kiezers, zy hebben aen geheel vlaemsch België een gewichtigen dienst bewezen!

Een feit dat men behoort in aenmerking te nemen, heeft zich in de kiezing van den 11 dezer voorgedaen. Het kwartier van St. Pieter, — nevens Gent 't is waer — is dit maal ook nevens de lyst der associatie gevallen. Het verschil by voorgaende jaren, is ongelooflyk, meer dan 250 stemmen.

Niet dat er moeite gespaerd is geworden, om die goede St. Pieterlingen, op den weg der waarheid te houden. Alle beloften eens zyn er gedaen geworden. Men zou hen 400 fr. en eenen *bal populaire* gegeven hebben. Geheel den Kattenberg getrakteerd hebben met hesp en fransche broodjens, en toch is dat goeden in zyn overtuiging blijven volhouden.

Aen welker invloed moet men dit gewichtig phenomena toeschryven? Wy hebben hooren zeggen: deels aen den invloed van den importenten direktor van het waschhuys op het St. Pietersplein; deels aen den invloed van een ander manneken, die ter zelfder tyd met zooveel geluk de kandidatuur van den heer burgemeester van Gent, tot Eecloo is gaen verdedigen. *Qu'ele chance?*

Als gevolg van eene zoo wel berekende propagande, is er beslist by de competenten van d'associatie, de voornoemde kiesmakelaer die tot Eecloo, d'heer Kerchoven-Delimon, zoo ruw door de mande heeft doen vallen, voor zes maanden tot *Stekenen* by Jan Tveesmoel te zenden, om hem aen te leeren hoe dat men zyne kazak moet keeren, en de opper-waschmeester, eerst genoemd, zegt men, zou voor een jaer by de memme gaen: In 't *Strop*, 't ware 't erg.

De lafheid van de *Stad Gent* is eene sublime lafheid! Welke eene verontwaardiging, in die eerlyke zielen! de uitslag der kiezing, roepen zy, is eene schande voor de *Stad Gent*! Ja, voor de *Stad Gent* eene schande, een ongehoort schande, en sints veertien dagen heeft zy dien naam nie gestolen!

Eere aen de kiezers! roept de *Stad Gent*, die met ons sints vyftien jaren in het zelfde kamp streeden! — De memorie van de *Stad Gent*, is al zoo ontrouw, als zyne denkwyze. Over 13 jaren had de *Stad Gent*, de pen in de hand voor de *Organ des Flandres*, over tien jaren, gebruikte zy hare hollē hersenpan ten dienste der Vlamingen, en bulderde in een onverstanebare brochuer, tegen de franschgezinden, heden

aen 't bestuer, zy deed hen zelfs hand aen hand wandelen, met de gravin de Brinvilliers, 't geen elkeen verbaesde, zonder iemand te verwonderen! — Die arme Stad Gent heeft dat ook al vergeten.

De kandidaten Mynheeren Vande Woestynen, Kervyn-van Volkaersbeke, Baetsen Copens-Bove, waarop de vlaemsche kiezers hunne keuze hebben laten nedervallen, hadden regtinnig het vlaensch programma aangenomen. De heeren Vander Stichelen, Jacquemyns en Vanden Peerenboom, niet. Aen wy moesten de vlaemsche kiezers dan den voorkeur geven?

De Stad Gent kan er op antwoorden: Deze vier mannen, zegt zy, zyn ezels, domkoppen, oude wyven, tandentrek- kers, schelmen, enz., want zy staen, zegt de onberispelyke Stad Gent, by drie eerlyke lieden: M. Vander Stichelen, als model genomen.

De Stad Gent kan er op kloppen, hein?

Eer aen de kiezers, die de vrienden der Stad Gent zyn, nu weten zy ten minstens wat modder is!

Jammer is het nogtans, dat de patroonen van dat boelke, die zoo goed het strafwetboek van buiten weten, dat zy zoo onvoorzigtig tegen deze vier heeren een wezentlyk feit van lister plegen.

Misschien zouden die heeren wel eene klagt in het Parket nederleggen, maer zy kennen het spreekwoord: « Roert an geen vuile potten. »

Is het eenen arend die op het Belfort zit? Neen, 't is een overschoon vuerwerk, dat des avonds van den 11 juny, dag der kiezing, moest afgelaten worden! Zy moes en tot Brussel op het Observatorium, de zegepraal der gentsche kotte- rie zien, en de nederlaeg der Vlamingen! Lafontaine! La- fontaine! Waerom zyt gy dood! Het vel van den beer maekt fortuin! Graftschriften, karikaturen, theaterstuk, cham- pagnen, vuerwerk, en al het slym der Stad Gent was gereed, om de groote triumf te vieren!

De kandidaten der onafhankelyke lyst hebben eene *serene* gekregen op tangen en vuilblekken. De politie heeft de muzikanten een weinig in den weg geloopt. Gelukkig- lyk dat het allen kinderen waren van eerlyke lieden. Ware het arme duivelen geweest, wevers, spinders of ambachts- mannen, de heer borgemeester zou het hun wysmaken, ge- lyk in 1857.

De Kiezing van 11 juny, heeft eene goede fortuin geweest voor den handel in de FLUITJENS. Wie er het best is mee- gevaren is den winkel in den kelder op den hoek van de Veldstraat, aen St. Nikolaeskirk. De zoon van een hoog- bediende, heeft maendag laest geheel dien winkel uitgekogt. Wie is dien jongen? Ha! wy durven het zoo niet zeggen, want wy zouden kunnen varen gelyk de *Nouvelliste*. — Aen goede verstaanders een half woord.

De duiven telegraferen nog altyd voort. Acter de Kiezing, had er zoo iets wonders plaats. Het was by St. Lievens- poort. Hoor liever: Eensklaps valt er iet uit de lucht, dit schoen aerdig aen eene arme vrouw. Zy raapte dit iets op en wat was het? Een brief waerop men las:

'T was fransch. — In 't vlaemsch.

De Burgemeester is gevallen. — *Jauw!!*

Dry kandidaten der liberale lyst en vier der oppositie, is den uitslag der Kiezingen. *Jauw!*

Ik ben zeer te vreden. *Jauw!*

Volgt het handteeken.

Dit handteeken?? En zeggen dat dit van een vriend is! nog al digt by het schotelken! 't zal aerdig zyn.

In ons vorig nummer hadden wy aengekondigt dat wy de *Biographie van een fabrickant uit Lappeland*, zouden medegedeelt hebben. By eene nadere lezing, bleekt het ons dit stuk slechts onder de verantwoordelykheid van den schryver inzender te mogen mededeelen; doch daer hy zulks weigerde, hebben wy van de mededeeling moeten afzien.

Verschillig Nieuws.

Men herinnert zich de gouden medalie, door Z. M. den koning geschonken aen de leerlingen der hoogeschool; die medalie, geplactst in een schoonen gebeeldhouwdn kader onder den tekst van het adres van 8 july 1860, is, krachtens eene beslissing, genomen in algemeene vergadering der stu- denten, in de groote zaal der bibliotheek geplactst.

Het stuk in zyn geheel is van eene gelukkige opvatting en keurigen smack: de schulptuer verschuldigd aen den heitel van den heer Victor vander Espt, is frisch en onge- dwongen; de leeuwen, krachtig gesneden, duiden de ver- diensten van den jongen artist aen; het handschrift, werk van den baron van Herkenrode, is eene echte teekening.

Eindelyk het stuk, wy herhalen het, levert in zyn geheel een monument op, weerdig van zyn voorwerp, weerdig van de bibliotheek waervan het een der schoonste versierselen zal zyn, weerdig van de studenten der hoogeschool van Gent, die dit monument aen den wyssten der monarken hebben opgericht.

— Ziehier de uitkomst der prysschieting van 10 dezer door de maetschappy van het 2e legioen der burgerwacht geopend:

Vaste schyf: 1e prys, de heer Jan de Breidel; 2e de heer Seraphien Mys; 3e de heer Ch. Anné; 4e de heer Jos. de Wilde; 5e de heer kolonel Ch. Dehemptinne; 6e de heer Ed. Puttemans; 7e de heer Aug. de Waegenaere.

Vrye schyf: 1e prys, de heer Seraphien Mys; 2e de heer Aug. de Waegenaere; de heer Aug. Vercauter.

Sedert eenige dagen is er in de openbare boekzaal on- hoogeschool een stuk, dat onder alle opzichten merk- veerdig is.

— Men zegt dat by de aenstaende gentsche Kermis, die op zondag 14 july aenvangt, een Volksbal op het St. Pieters- lein zal plaats hebben, en twee bals op den Kauter, vol- gens gewoonte.

— Er zyn in Engeland gedurende de 4 eerste maanden dezes jaers niet minder dan 63 miljoen 654,640 duizend diers ingevoerd!

— Men zegt dat het 4^e regement kanonniers, thans te Antwerpen, bevel gekregen heeft om met het 2^e regement kanonniers, thans te Gent te verwisselen.

— Op 10 dezer, had hier op de oude Ajuinlei een afzich- telyk tooneel plaats. Een paerd, voor eenen schandig hoog geladen koolwagen gespannen, bezweek onder de vracht en stortte neder. Den ongevoeligen geleider zweepte, onder het uitbraken van een stroom vloeken, op het ongelukkig arm dier, en het niet opkrygende, sloeg hy met den zweep- steel op het hoofd, dat de steel doorbrak. Men sprak het den vreed en onbeschoften koolkruier schande. Wy kun- nen niet genoeg vragen, wanneer er eene wet of politie- reglementen zullen gemaekt worden, om de marteling der dieren te straffen?

— Op 8 dezer is Willem van Beversluis, woonachtig S. Pietersnieuwstraat, Laurierstraetje, aen de Rekolettenlei in de rivier gevallen, doch werd er tydig uitgehaeld door Ferdinand Mast, schippersmaet, woonende Akkergem- straat, 6.

— De stad Gent heeft heden haer oudste bewooner ver- loren, namelyk vrouw Maria Everaerd, weduwe Figueer, woonachtig buiten de Dampoort. Deze vrouw telde 102 jaren, 1 maand en 5 dagen. Zy was geboren te Hennuyères, den 7 mei 1759

— Men meldt uit Ledeberg, dat de veldwachter dier ge- meente, Bruyneel genaemd, den 7 dezer Constant van Hove heeft aengehouden, beschuldigd van tydens den laetsten karnaval eene horlogie, ten nadeele van Karel de Clercq, gestolen te hebben.

Zelfde veldwachter heeft over eenige dagen eene besmette koe aengeslagen, welke men trachtte aen het toezicht der overheid te onttrekken en aldus de openbare gezondheid te benadeeligen.

— Te Gavere is een Wael voor brigadier, en een gendarm benoemd, die alle twee *geen woord vlaemsch* kennen.

Wanneer eene ondervraging voor diefte, enz., moet gedaan worden, moeten zy eenen taelman by zich roepen.

Staet daer iets van in het tegen-rapport van het goever- nement der *Sollicitude*? Wie weet er iets tegen in te bren- gen, vraag Rogier.

— Die Borsenhalle meldt, dat de verpligting der paspor- ten tusschen Belgie van den eenen, en Zweden-Noorwegen van den anderen kant, afgeschaft is geworden.

— Den 1 January 1861, bedroeg het cyfer der bevolking van Brussel 174,360 zielen.

— Een blad van Brussel spreekt met ophef van den oogst in de omstreken dier stad. Wy mogen het zelfde zeggen van de omstreken van Gent. De graen- en aardappelvelden zien er weelderiger uit dan ooit, en ontstaet-er geen tegen- spoed, wy mogen op eenen afslag rekenen welke door de bevolking zou gezegend worden. Inderdaed, de duerte van alle spyzen is zoo groote geworden, door den schandigen opkoop, dat elkeen de beweentlyke gevolgen hiervan ge- voelt, en dat de lagere klassen in de onmogelykheid verkeer- ren zich behoorlyk te spyzen.

— Uit Brussel meld men dat het gidsen-regiment en het 2^e kurassiers eerlang naer het kamp van Beverloo zullen vertrekken.

— Een ongehoord schelmstuk is den 26 mei te Chemnitz gepleegd. Eene moeder, de vrouw van eenen wever, heeft den buik van haer tweejarig kindje opengerecept....

Het monster is aengehouden. Het kind leeft nog en zal denkelyk kunnen gered worden. Ter eere der menschheid moeten wy erby voegen, dat het schynt, dat de moeder krankzinnig was.

— Zoodra een schouwbrand zich verklaert, hoeft men enkel een vyftiental ruwe ajuinen in den aerd te werpen. In min dan een minuut is al het geyer verdwenen, want het vuer is gebluscht.

— Verleden zaterdag, 8 dezer, is er in den bassin te Ant- werpen, een yselyk ongeluk voorgevallen aen boord van den engelschen bark *Earl of Shaftesburg*, kapitein Milner, die van Odessa, met tarwe was aengekomen. Aen boord van dit schip is er eenen bak van omtrent 7 voet diep, moe- tende tot berging der yzeren ketenen dienen. Toen men om 5 uren het werk aenving, wilde men de ketening in den bak bergen. De genoemde Peeters liet zich diensvolgens in den bak afryzen, doch nauwelyks was hy beneden gekomen of hy slaakte een schreeuw en viel levensloos ten gronde. De gazuutwasseningen van het gistende graen hadden hem vermacht. Een tweede werkmán Vanden Bergh, geheeten wilde zynen kameraed ter hulpe snellen; doch hetzelfde lot trof hem. Een derde, Cornelis Lauwers, die slechts 19 jaren oud is, een moedig besluit nemende, liet zich in den bak neerzakkén. De jonge Lauwers bezat kracht genoeg om Vanden Berg op te ligten, doch zyne kracht was onvol- doende, en hy viel nevens de twee anderen.

Intusschentyd werd langs alle zyden hulp gebragt en men gelukte er eindelyk in, na ongehoorde poogingen, de dry werklieden boven te halen. Men verhoopt Lauwers te zul- len kunnen redden, wat Vanden Bergh en Peeters betreft, deze waren reeds dood en hanne lyken zyn op herrien naer het gasthuis gedragen geworden. De personen welke veel tot de reddingswerken hebben bygedrage, zyn: dok- toor Serleman, de apotheker Yandevelde, kapitein Fachi- nette en Jos. Delandsheer.

BURGERSTAND DER STAD GENT.

HUWELYKEN.

Van den 8 tot den 12 Juny.

August Hoste, 25 j., daglooner, te Dentergem, met Maria Gytier, 58 j., ventster, ykstraet.

Eugene Bove, 26 j., fabrickant, Kontributiestraet, met Emma Waterloos, 25 j., zonder beroep, burgstraet.

Oskar Berte, 21 j., zonder beroep, coupure, met Em. Beerleere, 19 j., zonder beroep, oudburg.

Jan Wandenbreucq, 57 j., dagl., Ledeberg, met Amelia van Bockstaele, 44 j., daglooster, S. Elizabethgracht.

Jan Mareau, 25 j., stalknecht, theresianestraet, met Blondina Wolf, 58 j., dienstmeid, paellepelstraet.

Seraphin Van den Broeke, 50 j., vischverkooper, muide, met Eugenia Hertoghe, 48 j., vischverk., berouw.

Andries Geet, 21 j., pypenmaker, buiten de antwerpsche poort, met Paulina Cleemput, 25 j., fabrickw., muide.

Felix van Eycke, 24 j., fabrickw., modenaestege, met Paulina Van den Bos, 25 j., fabrickw., buiten de sassche poort.

Jan Troch, 29 j., hovenier, met Koleta de Troch, 39 j., zonder beroep, beide heuvelstraet.

Filip Millord, 25 j., kleermaker, noordkaei, met Mathilda Veys, 25 j., strykster, kortrykschestraet.

Karel van Praet, 24 j., fabrickw., lange wyngaerdstraet, met Koleta d Wispelaere, 25 j., fabrickw., oudburg.

Pieter Lodrigo, 20 j., fabrickw., herodezak, met Virginia Meyer, 19 j., fabrickw., yperstraet.

Pieter Laureyssens, 24 j., schoenmaker, verkenstraet, met Virginia Quick, 27 j., fabrickw., grooten huidevettershoek.

Pieter Grommelinek, 25 j., hovenier, met Maria Claerman, 27 j., hove- nierster, beiden buiten de heuvelpoort.

Frederik Hoste, 53 j., brouwersgast, buiten de kortryksche poort, met Paulina Nieuwenhuize, 40 j., dienstmeid, volderstraet.

Geboorten van 8 tot 14 Juny.

Van het mannelyk geslacht 56) Totaal 92.

Van het vrouwelyk geslacht 36)

Sterfgevallen van den 8 tot den 14 Juny.

Virginia Mussche, echtg. Jooris 61 j., komynstraet. — Emmanuel Dutry, 42 j., koopman, hoefzyerstraet. — Rosalia Amey, wed. Cottignies, 81 j., b. de antwerpsche poort. — Pieter demol, 64 j., dagl. raspluisstr. — Fran- ciska Bouckart, huisv. de Coster 22 j., St. Salvatorstr. — Pieter Vanhan- selaere, 18 j., z. b. korte meire. — Maria Everaerd, wed. Piquér, 102 j., 1 maand en 5 dagen, voorgeborgte der dampoort. — Amand Meule- broeck, 59 j., rondleurder, O. L. Vrouwestraet. — Virginia Van damme, huisv. de Vaere, 50 j., S. Salvatorstr. — Petronella Willaeye, weduwe Leclercq, 56 j., garenmerkt. — Eduard Borré, 58 j., pompier, Nedersched- straet. — August Primo, 27 j., fabrickw., Rogierstr. — Jan Boesman, 34 j., zonder beroep, St. Lievenstr. — Maria Verplancke, 64 j., groot begynhof.

54 kinderen onder de 8 jaren.

REGERING VAN GENT.

MERKTEN.

Middenprys der granen op de Gentsche Merkten.

I cr hektoliter	7 juny.	14 juny.
Witte tarwe	24 50 a — —	24 50 a — —
Rode id.	25 5 a — —	25 58 a — —
Rogge	15 68 a — —	15 88 a — —
Geerst	— a — —	— a — —
Boekweit	17 a — —	16 a — —
haver	10 40 a — —	11 5 a — —
Aerdappelen, 100 k.	12 50 a — —	12 50 a — —

BROODZETTING.

Van den 14 om in te gaen den 16 Juny.

1 Kilo brood enkel tarwe gebuild	fr. 0 41
1 Kilo brood enkel tarwe ongebuild.	» 0 52
1 Kilo rogge.	» 0 22

ANNONCES.

VOORNAEMSTE VERKOOPINGEN.

Van Roerende Goederen, welke deze loopende weke Publiek zullen Verkogt worden.

Maendag 17 juny 1861 en volgende dag, op gewoone uren, door bankbreuk, in het huis geteekend n° 18, Oud- burg te Gent, publieke Verkoopng van verscheide schoone Meubelen, Zilverwerk, enz. door de greffier SPANHOGHE

Dynsdag 18 Juny 1861, op gewoone ure, in de Verkoop- zaal Barrestraet, 20, publieke Verkoopng, van Meubelen, Piano-Buffet, goude Horlogien, oud Yzer, enz. door EMM. DE BEER, zoon.

Woensdag 19 Juny 1861, op gewoone ure, in de Ver- koopzaal Huerdochterstraet, 6, by St. Michielskerk, pu- blieke Verkoopng van schoone Meubelen, enz. door CH. DROESBEKE.

Woensdag 19 Juny 1861, des namiddags om 2 1/2 ure, op de Graslei, te Gent, publieke Verkoopng van eene groote party droog Timmerhout.

Donderdag 20 Juny 1861, op gewoone ure, publieke Verkoopng ten sterfhuize van M. Ph. Hamelinck-Odemaer, Onderbergen, 44, te Gent, van alle de Meubelen, enz.

GROOTE DANSZAEI SPIEGELHOF

Gedurende den Zomer, zullen er alle Zondagen schoone DANSPARTYEN gegeven worden.

ALGEMEENEN WAPEN ASSAUT,

Die zal gegeven worden door de Maetschappy de WARE VRIENDEN, gevestigd in de herberg den *Hollandschen Wagen*, op het Sluizeken, op Zondag den 22 Juny 1861, de Kampstryd zal gegeven worden door M. LOUIS VAN MULDER, Professeur van de Maetschappy. Wy verzoeken al de Mees- ters, Provost en Amateurs, den Assaut met hunne tegen- woordigheid te vereeren. Den Kampstryd zal geopend worden des namiddags om 3 ure.

Den Professor LOUIS VAN MULDER.

KAMPSTRYD MET DE KRULBOL.

Op Zondag 16 Juny 1861, in den Estaminet den *Ouden Zwyger*, op St. Pieters-Voetweg, n° 32, by *Petrus van de Veegacte*, zal er eene malsche en lekkere HESP verbold worden, den inleg is bepaeld op 50 centiem per peloton van 2 mannen, om 2 ure zal den inleg beginnen om alzoo om 3 ure te beginnen spelen. *Zwygg het niet.*

F. BOGAERTS, Drukker, Pré-aux-Cleres, by het Groot Vleeschhuis.